

ՅԻՇԱՏԱԿԻ ՕՐ ԵՒ ՈԳԵԿՈՉՈՒՄ

ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ՝

ԿԱՐԱՊԵՏ ԵՒ ԳՐԻԳՈՐ ՄԵԼԳՈՆԵԱՆ ԲԱՐԵՐԱՐ ԵՂԲԱՅՐՆԵՐՈՒՆ

(Կիրակի, 15 Յունուար, 2017)

Գեորգ Ակոբեան

Աշխարհասփիռ մելգոնեանցիներու համար տասնամեակներէ ի վեր գեղեցիկ անանդութիւն դարձած է Սբ. Յովհաննու Կարապետի տօնին առիթով հաւաքուիլ եկեղեցոյ սուրբ կամարներուն տակ, իրենց յարգանքի ու երախտագիտութեան տուրքը մատուցելու Կարապետ եւ Գրիգոր Մելգոնեան բարերար եղբայրներուն անթառամ յիշատակին եւ աղօթելու անոնց հոգիներու խաղաղութեան համար:

Կիրակի, 15 Յունուար, 2017-ին Մելգոնեան Սանուց Միութեան հրաւերին ընդառաջելով՝ աւելի քան երկու հարիւր մելգոնեանցիներ եւ հիւրեր հաւաքուած էին Փասատինայի Սբ. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցի: Օրուան պատարագիչը՝ եկեղեցոյ հոգեւոր հովիւ Տէր Սարգիս Աւագ քահանայ Փեթոյեան, խորան հրաւիրեց Դոկտ. Տէր Զաւէն Աւագ քահանայ Արզումանեանը՝ ներկայ հաւատացեալներուն տալու իր պատգամը: Տէր Զաւէն իր քարոզը յատկացուց առաւելաբար Մելգոնեան բարերար եղբայրներուն թողած անգնահատելի աննդին եւ Մելգոնեան Կրթական Հաստատութեան առաքելութեան, որ տասնամեակներ շարունակ դաստիարակելով նորահաս հայ սերունդներ՝ զանոնք պատրաստած էր ազգային ծառայութեան նուիրական գործին:

Յաւարտ Սբ. պատարագի տեղի ունեցաւ հոգեհանգստեան արարողութիւն նուիրուած՝ Մելգոնեան բարերար եղբայրներուն, ինչպէս նաեւ նորօք հանգուցեալ՝ Մելգոնեան Սանուց միութեան նուիրեալ գործիչ Զօհրապ Շամմասեանի եւ մելգոնեանցի մտաւորական ու վաստակաւոր գիտաշխատող Բարսեղ Թուղլաճեանի յիշատակին:

Հոգեհանգստեան արարողութենէն ետք, եկեղեցոյ «Կիրակոս» սրահին մէջ

տեղի ունեցաւ հոգեճաշ եւ հանդիսութիւն: Յայտագիրը սկիզբ առաւ Մելգոնեանի քայլերգին խմբային երգեցողութեամբ: Ապա հանդիսավար Ասպետ Փողարեան (1980-ի շրջանաւարտ) իր բարեգալուստի եւ բացման խօսքին մէջ արտայայտեց իր եւ բոլոր մելգոնեանցի սաներու երախտագիտական խոր զգացումները հանդէպ Մելգոնեան Կրթական Հաստատութեան, որ տարիներ շարունակ

ծառայած էր որպես ապահով երդիք ու հարազատ տուն բազմահարիւր հայ պարման-պարմանուհիներու, եւ անոնց ջամբած՝ ազգային դաստիարակութիւն ու բարձրորակ ուսում, պատրաստելով զանոնք համալսարանական բարձրագոյն ուսման մարտահրաւերներուն:

Օրուան գլխաւոր բանախօսն էր «Մելգոնեան Սանուց միութեան ատենապետ Ռաֆֆի Յնձալեանը (1974-ի շրջանաւարտ): Իր խօսքին մէջ ան նշեց, որ մելգոնեանցիները մինչեւ այսօր ամուր կը պահեն «Մելգոնեան»-ի աւանդը իրենց սիրտերուն մէջ, եւ թէ՛ «Մելգոնեան»-ը տակաւին կը շարունակէ ապրիլ իր սաներուն հոգիներուն մէջ, անոր փակումէն է տք իսկ: Ան հաստատեց, որ «Մելգոնեան»-ը յաջողեցաւ իր բազմահարիւր սաներուն ջամբել բարձրորակ ուսում, միաժամանակ անոնց փոխանցելով ազգային ոգի, հայրենասիրութիւն եւ ազգային կառոյցներուն ծառայելու պատրաստակամութիւն: «Մելգոնեանցիներու հաստատ համոզումն է, որ համաշխարհայնացումի (globalization) այս դարուն, եթէ տակաւին կը հաւատանք հայ ինքնութեան պահպանման, պէտք է պայքարինք կանգուն պահելու մեր դպրոցները, որպէսզի կարենանք պահպանել մեր մայրենի լեզուն, մշակութային ժառանգութիւնը եւ տոհմային արժէքները որպէս երաշխիք մեր ազգային կեանքի գոյատեւման», ըսաւ ան:

Հանդիսութիւնը յարմար առիթ մըն էր նաեւ նշելու նորօք հանգուցեալ Զօհրապ Շամմասեանի քառասունքը եւ յարգանքի տուրք մատուցելու անոր՝ իր նուիրեալ ծառայութիւններուն համար: Այդ առիթով պատրաստուած էր սահիկներու ցուցադրութիւն մը: Մինչ պաստառին վրայ սկսած էին տողանցելու Զօհրապին նկարները, հանդիսավար Ասպետ Փողարեան ընթացք տուաւ յայտագրի գեղարուեստական բաժնի գործադրութեան, կարգով բեմ հրաւիրելով մասնակիցները:

Սարգիս Պուքիւճեան եւ Կոնստանդին Կոլովին, ջութակի եւ թաւ ջութակի (cello) նուագակցութեամբ (duet) հրամցուցին դասական ու ժողովրդական մեղեդիներու գեղեցիկ փունջ մը:

Պուկարահայ երաժիշտ եւ ջութակահար Կարօ Պալթայեան ջութակի վրայ կատարեց երկու մենանուագներ.- (ա) «Մելամաղձոտ պոէմա» (Melancholic Poem) որ ինք յորինած էր եւ զայն նուիրած՝ Զօհրապ Շամմասեանի յիշատակին, (բ) Ալեքսանդր Յարութիւնեանի «Էքսպրոմթ» (Exprompt) կտորը, արժանանալով ունկնդիրներու ջերմ գնահատանքին:

Մելգոնեանցի արհեստավարժ երգիչ եւ յորինող Ճոն Վարթօ (Jon Varto) հրամցուց գողտրիկ փունջ մը իր հեղինակած երգերէն, կիթառի վրայ նուագելով ու միաժամանակ երգելով:

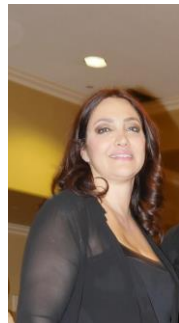
Սարին Ճապրայեան (մելգոնեանցի Անժէլ Ճապրայեան-Միսիսեանի եղբոր աղջիկը) մեներգեց Կոմիտասի «Կոունկ»-ը եւ «Քելէ-քելէ»-ն, եւ իր քնքուշ ձայնով տպաւորեց ունկնդիրները:

Մելգոնեանցի Յակոբ Հայրապետեան (1989) ապրումով ասմունքեց հայրենի տաղանդաւոր բանաստեղծուհի Մարօ Մարգարեանի «Մելգոնեանցի ազնիւ սաներ» քերթուածը, որ ձօնուած էր մելգոնեանցի սաներուն:

Ապա բեմ հրաւիրուեցաւ վաստակաւոր կրթական մշակ, երկարամեայ տնօրէն եւ յօդուածագիր Վարդգէս Գուրուեանը (1966-ի շրջանաւարտ), որպէսզի թարգմանը հանդիսանար բոլոր մելգոնեանցիներուն՝ յարգելու համար յիշատակը մեզմէ յաւէտ բաժնուած Զօհրապ Շամմասեանին: Ան իր խօսքին մէջ յիշեց Զօհրապին մասնակցութիւնը Քալիֆորնիոյ կարգ մը հայկական վարժարաններու հիմնադրման ճիգերուն, ինչպէս՝ Ֆերահեան, Ալէք Փիլիպոս եւ Արի Կիրակոս Մինասեան վարժարաններուն, որոնց ծառայած էր նաեւ որպէս հոգաբարձական կազմի անդամ: Ապա ան նկարագրեց Զօհրապի նուիրեալ ու եռանդուն ծառայութիւնը ի խնդիր իր մայր կրթարանին՝ Մելգոնեան Հաստատութեան գոյատեւման, եւ ապա անոր փակումէն ետք՝ Մելգոնեանի կրթական առաքելութեան վերահաստատման: «Զօհրապ ամբողջական նուիրումով ծառայեց Մելգոնեան Սանուց միութեան մշակած ծրագիրներու իրականացման, անձեռնմխելի հիմնադրամի հաստատման, նիւթական հանգանակութիւններուն եւ այլ բազմապիսի գործունէութիւններուն», ըսաւ ան: Ապա Պր. Գուրուեան իր խօսքի աւարտին թուեց Զօհրապի բնաւորութեան կարգ մը ցայտուն գիծերը երբ ըսաւ. «Նախաձեռնողի եւ առաջնորդողի իր նկարագրով, անուշ լեզուով եւ համոզիչ խօսքերով Զօհրապ յաճախ կը յաջողէր գրաւել սիրտերը իր վարչական ընկերներուն, միշտ իր անկեղծ գնահատանքը արտայայտելով անոնց աշխատանքներուն եւ իրագործումներուն»:

Հանդիսութեան ներկայ էին Զօհրապի ընտանեկան պարագաները, անոր տիկինը՝ Անահիտը, զուակները՝ Մայքն ու Սիլվան, ինչպէս նաեւ անոր թոռնիկներն ու կարգ մը այլ հարազատներ: Ընտանիքին կողմէ խօսք առաւ Զօհրապի տղան՝ Մայքը, որ դիպուկ կերպով նկարագրեց իր հօր ազնիւ, հոգածու ու մարդկայնական գիծերը, պատմելով հաճելի դրուագներ անոր կեանքէն:

Յայտագրին եզրափակիչ մասին մէջ ներկաներուն հրամցուեցաւ սահիկներու ցուցադրութիւն մը, որ կը ներկայացնէր անցեալ ամբան մելգոնեանցիներու համախմբումը Կիպրոսի մէջ, 14-22 Յուլիս, 2016-ին, «Մելգոնեան»-ի 90-ամեակի տօնախմբութեան առիթով: Տեսանիւթը պատրաստուած էր Արսինէ Շիրվանեանի նախաձեռնութեամբ, որ մղիչ ուժն ու զլխաւոր կազմակերպիչն էր Կիպրոսի մէջ կայացած ընդհանուր հաւաքին: Յուցադրուեցաւ նաեւ Արսինէ Շիրվանեանին ձայնագրուած

պատգամը, որուն մէջ ան կ'առաջադրէր ստեղծել շարժում մը՝ “Melkonin Global Overture” անուան տակ, որու նպատակը պիտի ըլլար յաւերժացնել Մելգոնեան բարերարներու աւանդը եւ շարունակել անոնց գործը:

Տարբեր սերունդներու մելգոնեանցիներ, հաւատարիմ՝ նուիրագործուած այս գեղեցիկ աւանդութեան, առիթը ունեցան դարձեալ իրենց յարգանքի ու երախտագիտութեան տուրքը մատուցելու ազգային անգուգական բարերարներ Կարապետ եւ Գրիգոր Մելգոնեան եղբայրներուն անթառամ յիշատակին, միաժամանակ վերստին հաղորդուելու Մելգոնեանի քաղցր յուշերով եւ ամրապնդելու իրենց վաղեմի բարեկամութեան կապերը: